І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюру: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 5. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го СІЧНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 11, 1967 No. 5. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Вівторок, 10-го січня, 1967

В АМЕРИЦІ

СЕНАТОР МЕНСФІЛД ПРОПОНУЄ, щоб ЗДА сповільнили або відклали космічні змагання в леті до Місяця, бо інші важливіші проблеми вимагають фондів на своє здійснення. Сенатор Майк Менсфілд є провідником демократичної більшости в Сенаті. Він заявив, що тепер виринули інші важливіші проблеми, ніж програма покійного президента Кеннеді дістатися на Місяць до 1970-го року. Сенатор Менсфілд сказав на телевізійній програмі: „Я не знаю, що ми зискали б, коли б перед СССР дісталися на Місяць". На його думку американці зовсім не виявляли б страху, коли б СССР перший дістався на Місяць.

ПЛЯНУЄ ВИДАТИ 15 БІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ на модернізацію стейтів ЗДА. Конґресмен демократ із стейту Вискансін Генрі С. Ройсс заявив, що він зараз після відкриття 90-го Конґресу внесе законопроєкт, щоб Федеральний Уряд видав 15 більйонів дол. на те, щоб можна було модернізувати стейтові та міські уряди в цілій країні. Спочатку кожний стейт мав би дістати фонди на те, щоб впродовж 18-ох місяців приготовив програму змодернізованого стейтового правління. Ці пляни були б переглянені одним із чотирьох регіональних координаційних комітетів та Дорадчою Комісією в справі міжурядових зв'язків. Стейти мали б діставати федеральні фонди на здійснення своєї модернізації в 1970 році.

ПЛАТНИЧИЙ БАЛЯНС ІЗ ЗАКОРДОНОМ в 1966-му році не поліпшився, але Уряд потішається цим, що він і не погіршився, хоч цілий рік ведеться війну у В'єтнамі. Покищо маємо дані про три перші чверті минулого року, з яких виходить, що в минулому році платничий дефіцит малощо змінився в порівнянні з 1965-им роком, коли він становив 1.3 більйона дол. З цього виходить, що ЗДА і в минулому році більше видавали за кордон своїх долярів, як їх діставали звідтам. Урядові кола не роблять собі більших надій в цьому напрямку, хоч сподіваються, що експорт і надалі перевищуватиме імпорт.

КОШТИ ПРОЖИТКУ В БРАЗИЛІЇ в минулому 1966-му році збільшилися на 41.1 відсотка, як про це повідомляє Фундація Варґоса, яка користає з урядової статистики. Але ця Фундація потішається цим, що в 1965-му році кошти прожитку збільшилися були на 45.4 відсотка, а в 1964-му році аж на 86 відсотків. Бразилійський президент Кастельо Бранко скликав нараду свого кабінету в справі інфляції валюти. Преса передбачає, що в січні ц. р. кошти прожитку збільшаться на 5 відсотків, хоч в грудні вони збільшилися були тільки на 1.2 відсотка.

ЧИСЛО НАСЕЛЕННЯ ЗДА 31-го ГРУДНЯ становило 198 мільйонів, як подає Бюро Перепису Населення. Це є збільшення на майже 18 мільйонів в порівнянні з останнім переписом населення, котрий відбувся в квітні 1960-го року. В 1966 році народилося 3,650,000 осіб, померло — 1,879,000, а число іміґрантів винесло 385,000. Загальне число 198 мільйонів обіймає і всіх військовиків, які перебувають за кордоном ЗДА.

У СВІТІ

У ПЕЙПІНҐУ ВІДБУЛАСЯ в неділю 8 січня ц. р. нова 200.000-на маніфестація „червоноґвардійців", на якій тавровано знову президента Китаю Лію Шао-чі і генерального секретаря партії Тенґа Гшіяо-пінґа, як ворогів Мао Тсе-тунґа. Червоноґвардійські транспаренти вимагали арештування тих високих комуно-китайських „вождів". Водночас — з твердженням японської преси — від 5.000 до 6.000 китайських селян приєдналось до повстання проти „червоноґвардійців" на островах Чусан на південний схід від Шангаю та допомогли зліквідувати впливи „червоноґвардійців" в місцевій адміністрації.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ГЕНРІ КЕБОТ ЛАДЖ НЕ ВІРИТЬ у явні мирові переговори з комуністами про закінчення війни у В'єтнамі. У своїй заяві на телевізійній передачі „Колумбія Бродкестінґ Сістем" з минулої неділі Ладж передбачає, що війна пригасатиме внаслідку щораз нових строго засекречених домовлень з комуністами. Зрештою, він заповів теж на цей рік „сензаційні" події на воєнному в'єтнамському фронті. Ладж, який приїхав був до ЗДА на Різдво до своєї родини, в найближчих днях відлетить назад до Південного В'єтнаму.

В ЯПОНІЇ РОЗПОЧАЛАСЬ ОФІЦІЙНА ПЕРЕДВИБОРЧА КАМПАНІЯ. Вибори до 486-членного парляменту відбудуться 29-го січня ц. р. Загально вважають, що теперішня керівна консервативна Ліберально-демократична партія залишиться при владі, хоч може матиме в парляменті менше послів, як дотепер. У випадку значного зменшення її стану посідання — прем'єр Ейсаку Сато подасться до димісії.

МАРОККАНСЬКІ ВЛАСТІ ПОГОДИЛИСЬ на перевезення домовини з тілом Мохаммеда Хідера, альжирського політичного еміґранта, що його вбито тиждень тому в Мадриді, коли він всідав до авта перед своїм домом, — і похоронено його з парадою на марокканській території, для задемонстрування ворожого становища Марокка супроти Альжиру. Альжирський амбасадор в Мадриді Ахмед Лайді рішуче заперечив, наче б його амбасада та взагалі альжирський уряд мав будь-що спільного з тим убивством.

В ІТАЛІЙСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ БУДУТЬ ДЕБАТУВАТИ над зголошеним соціялістами законопроєктом про облегшення розводів. У зв'язку з цим Папа Павло VI пригадав безкомпромісове становище Католицької Церкви про нерозривність подружжя. Керівна Християнсько-демократична партія, яка є в союзі з соціялістами, опинилась в незручній ситуації.

НА СИРІЙСЬКО-ІЗРАЇЛЬСЬКОМУ КОРДОНІ ПРИЙШЛО ЗНОВУ до сутички, в якій були поранені два ізраїльські вояки. Сирійські терористи знищили три ізраїльські прикордонні станиці і військовий склад. Ізраїльський прем'єр Леві Ешколь загрозив Сирії відплатною дією.

В ІНДОНЕЗІЇ З ВЕЛИКИМ ЗАЦІКАВЛЕННЯМ ОЧІКУЮТЬ заяви президента Сукарна, в якій він має з'ясувати свою позицію під час невдачної спроби комуністичного перевороту в листопаді 1965 року. Сукарно погодився зробити це під сильним натиском збоку уряду і керівників збройних сил, однак закордонні обсерватори припускають, що заява Сукарна не задовольнить опозиції, яка щораз настирливіше домагається відсунення його від влади чи пак навіть — поставлення перед суд.

90-ий Конґрес починає працю в атмосфері змін, конфліктів і непевности

Вашингтон. — 10-го січня збирається 90-ий Конґрес на свою першу сесію в атмосфері змін, які зайшли під час минулорічних виборів, конфліктів, які заіснували в самому Конґресі, і непевности, яка заіснувала в Конґресі. Сенат складається з 64-ох демократів і 36 республіканців. Палата Репрезентантів має ще більші зміни, бо в Сенаті республіканці здобули тільки три нові місця, а в Палаті аж 47. Палата в 90-му Конґресі має 248 демократів і 187 республіканців. Не знати, як голосуватимуть нововибрані члени Конґресу. Демократичні члени Палати Репрезентантів ухвалили звільнити з головства у Виховній Комісії конгресмена з Ню Йорку Павелла і урядовця Палати Ралфа Р. Робертса. Спікер Палати Джан МекКормек був проти цих звільнень, але більшість конґресменів демократів не послухала його рекомендацій. Мають настати деякі зміни в членстві Палатних Комісій тому, що республіканці збільшили число своїх конґресменів на 47, і в наслідок цього їм належиться більший відсоток членів в різних комісіях. В Сенаті заповідають ліберальні сенатори зараз спочатку почати боротьбу за зміну реґуляміну, щоб внеможливити обструкцію, яка паралізує працю Сенату. Пропонують, щоб можна було припинити дебати звичайною більшістю присутніх сенаторів. Тепер для припинення дискусії треба аж двох третіх голосів.

Демократи позбавили головства конґресмена Павелла в Конґресовій Комісії

Вашинґтон. — Демократичні конґресмени на своїх зборах 9-го січня ухвалили, відобрати головство в Палатній Виховній Комісії конґресменові Адамові Клінтонові Павеллові за те, що він відбував приватні поїздки на державний кошт. Проти цього конґресмена негритянського походження з Ню Йорку є ще і інші оскарження, але про них не згадували, коли вирішували справу проводу у згаданій Палатній Комісії. Ухвалу демократів мусить ще затвердити повна Палата, яка збирається на наради 10-го січня, але це буде тільки формальність, бо і республіканці є проти Павелла, який є засуджений судом в Ню Йорку до кари тюрми за непослух судові. Конґресмен Павелл уважає, що йому відобрали головство в Комісії тому, що він негритянського походження. Він заявив журналістам після рішення демократичних колеґ: „Це був лінч — в північному стилі. Я є чорний Драйфус". Є внесок, щоб Павелл не міг скласти присяги в новому 90-му Конґресі тому, він засуджений до кари тюрми. Окрема комісія мала б переглянути його справу і вирішити, чи він може виконувати функцію конґресмена.

Гості з Австралії й Арґентини відвідали „Свободу", УНС і УККА

На відвідинах в УНСоюзі. Стоять (зліва): фільмовий продуцент Ярослав Кулинич, в товаристві якого перебував інж. Семків, гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох, інж. Юрій Семків, гол. предсідник УНС Йосип Лисогір, проф. М. Василик, гол. касир УНС Іван Кокольський та заст. гол. предсідника УНС Володимир Сохан.

Джерзі Сити. — Минулого четверга, 5-го січня, відвідали „Свободу" і головну канцелярію Українського Народного Союзу та опісля канцелярію Українського Конґресового Комітету Америки інж. Юрій Семків з Австралії та проф. Михайло Василик з Арґентини. Обидва вони приїхали до ЗДА, щоб взяти участь в Першій Сесії Другого Пластового Конґресу, що відбувся в днях 30 і 31-го грудня 1966 року в Олбані (Albany), столиці нюйоркського стейту, репрезентуючи на цьому Конґресі Пластові організації їхніх країн. Під час відвідин в УНСоюзі і „Свободі" інж. Семків і проф. Василик були гостями на обіді та мали довшу розмову з екзекутивними урядовцями УНС і редакторами „Свободи", обмінюючись взаємно інформаціями та завваrами на тему життя і розвитку українських поселень в їх країнах. Гості зокрема інтересувались запланованим на листопад цього року Світовим Конґресом Вільних Українців, виявляючи велике зацікавлення цим Конґресом Українськими Громадами в Австралії й Арґентині. Виміна вісток і думок продовжувалася опісля під час відвідин в канцелярії УККА в приявности не тільки урядовців канцелярії з її директором мґром Іваном Базарком на чолі, але й зібраних там принагідно інших членів Екзекутиви й УККА, між ними екзекутивного віце-президента Йосипа Лисогора, заступника президента Лева Футали, касира д-ра Ярослава Падоха, адв. Івана Флиса, адв. Романа Гуглевича, д-ра Романа Голіята, інж. Романа Кобринського з Наукового Т-ва ім. Шевченка, проф. Степана Стецика із Шкільної Ради УККА, проф. Віктора Приходька, ред. Петра Сагайдачного та інших. Обидва гості, відповідаючи на привітання мґра Базарка, п. Лисогора, адв. Гуглевича, проф. Приходька і проф. Стецика, висловили думку, що українці Австралії й Арґентини покладають великі надії на найбільшу українську Громаду у вільному світі, що нею є громада в ЗДА. Обидва гості виїхали з Ню Йорку ще на короткі відвідини в Торонті й опісля різними шляхами вертаються до своїх країн.

В БАГНАХ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ

Вояки із Корпусу Морської Піхоти ЗДА переходять через багна під час прочищування дельти ріки Меконґ від комуністичних партизанів.

ЗАПОВІДАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ В КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЮ

Гонґ Конґ. — Внутрішня суперечка і боротьба за владу між двома фракціями в комуністичній партії Китаю, однією, що її очолюють Мао Тсе-тунґ і міністер оборони Лін Піао і другою, в склад котрої входить багато видатних діячів партії, в тому — згідно з останніми повідомленнями — навіть і прем'єр комуністичного Китаю Чу Ен-лай, увійшла останніми днями у свою критичну стадію. На думку деяких політичних обсерваторів комуністичний Китай опинився на краю громадянської війни, протеж експерти для китайських справ у державному департаменті ЗДА виключають покищо таку можливість. Загострення внутрішньої ситуації в комуністичному Китаю виявилося в намаганнях Мао Тсе-тунґа і його прибічників зорганізувати поруч пробоєвої Червоної Ґвардії, членами якої є головним чином студенти й гімназисти, ще масову організацію робітників для поборювання „внутрішніх ворогів" режиму. Як буде називатися ця нова організація, досі невідомо, можливо, що її назвуть „Революційною Робітничою Армією". Заходи для створення тієї масової робітничої організації викликані робітничими страйками в Шанґгаю і нібито опозицією тамошніх комуністичних кіл до започаткованої Мао Тсе-тунґом „культурної революції". Згідно з повідомленнями, отриманими з комуністичного Китаю, ворожі до Мао Тсе-тунґа чинники зорганізували змову з метою припинити постачання води й електрики для Шанґгаю і здезорганізувати весь транспорт та комунікацію в цьому місті.

Комуністичні партизани затопили американську землечерпалку на ріці Меконґ

Сайґон. — Спеціяльно вишколені нурці В'єтконґу підплили в понеділок 9 січня ц. р. попід водою до велетенської землечерпалки на водах ріки Мек Меконґу — „Джемейка Вей", і затопили її з допомогою мін. Землечерпалка вартости трьох мільйонів долярів, була спроваджена спеціяльно із ЗДА для прочищування ріки і різних оборонних робіт. Внаслідок затоплення цієї землечерпалки згинуло двох американських цивільних службовців, один був поранений і один пропав без вісти. Затоплену землечерпалку можна буде видобути з води, але, заки це станеться, вона бльокуватиме частинно транспорт на цій важливій для комунікації ріці. Того ж дня комуністичні партизани обстрілювали один британський наливний корабель і пошкодили два південнов'єтнамські виловлювачі мін. Під час нападу В'єтконґу на позиції однієї з південнов'єтнамських рейнджерських компаній, комуністичні партизани вбили десять в'єтнамських дітей і поранили 16 дітей та 9 старших осіб, що перебували під опікою цієї компанії рейнджерів.

Українські спортовці й інженери зустрінуться на Союзівці

Ню Йорк. — Карпатський Лещетарський Клюб та запрошене ним Товариство Українських Інженерів влаштовують 14-15 січня на Союзівці Зимову товариську зустріч. До програми, крім Богослуження, лещетарських прогульок, санкування тощо, входить також спільна вечеря, під час котрої інж. Є. Маланюк виголосить Новорічний привіт. У мистецькій програмі братимуть участь Христя Боднар, І. Керницький та Л. Майстренко. Зимова товариська зустріч запланована для членів Клюбу і Товариства та запрошених ними гостей. Управа Союзівки прохає наперед замовляти кімнати.

Померла Іванна Карач, довголітня секретарка 322-го Відділу УНСоюзу

Ірвінґтон. Н. Дж. — В четвер, 29-го грудня 1966 р. померла у Загальному Шпиталі в Ірвінґтоні Іванна Карач, довголітня секретарка 322-го Відділу УНСоюзу в Ірвінґтоні, Н. Дж. Покійна походила із с. Щуровичі, Зах. Україна, прибула до ЗДА в 1907 році. Тут вийшла замуж за Дмитра Карача, який помер у 1943 році. Впродовж 45 років покійна Іванна Карач була секретаркою місцевого 322-го Відділу УНСоюзу Сестр. Пр. Діви Марії. Ця віддана союзова та громадська діячка полишила в смутку дітей Михайла, Івана, Володимира і Стефанію Іґен, та 9 внуків і 3 правнуків, як і місцеву союзову громаду, яка відпровадила покійну на вічний спочинок у вівторок, 3-го січня на цвинтар Еверґрін.

Українська Католицька Митрополія в Канаді відзначатиме 10-річчя свого існування

Вінніпеґ. — Тижневик „Поступ" повідомив у числі з 7 січня ц. р., що в неділю 12 лютого 1967 року припадає 10-річчя канонічної ерекції першої у вільному світі Української Католицької Митрополії в Канаді. З цього приводу Централя Українців Католиків Манітоби, яка об'єднує всі організації типу Католицької Акції, як: Братство Українців Католиків, Ліґа Українських Католицьких Жінок, Українське Католицьке Юнацтво, Студентське Т-во „Обнова", Академічна „Обнова", Учительське Т-во ім. Маркіяна Шашкевича, Українське Запомогове Братство св. Николая, Місійне Т-во св. Йосафата, Шкільна Кураторія, Український Відділ Лицарів Колюмба ім. св. Йосафата — на своєму спільному засіданні, на якому був приявний Митрополит Кир Максим, намітили рамові точки Ювілейної Програми. В суботу 11 лютого ввечері буде зустріч Українських Владик з громадянством на Чайному Прийнятті. В неділю 12 лютого в годині 3-тій по полудні в Катедральному Храмі св. Володимира й Ольги буде відправлена Соборова Архиєрейська Служба Божа, а ввечері в Александер Готелі: Ювілейний Бенкет. В понеділок 13 лютого відбудуться наради українських католицьких Владик Канади в Митрополичій Палаті.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

КОНЦЕРТ ХОРУ „ДНІПРО" ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 22 СІЧНЯ

Акрон. — З нагоди Українського Державного Свята 22 Січня, заходами Слов'янського Клюбу, Громадсько - Виховного Клюбу при Університеті в Акроні, та місцевого відділу Українського Конґресового Комітету Америки, відбудеться концерт Українського Хору „Дніпро" з Клівленду, під батутою Євгена Садовського, з участю скрипкового сольо проф. Мирона Шаяна. Святочну промову з нагоди проголошення незалежности Української Держави виголосить Олег Качала, студент місцевого університету. Концерт відбудеться в залі університетського театру в суботу, 21 січня 1967 р. в 7:30 вечора.

ПОЛІТИЧНА НАРАДА ОУН (з) И ОУРДП

Ню Йорк. — 4 січня 1967 тут відбулася нарада представників Політичної Ради Однодумців Організації Українських Націоналістів закордоном (ООУНз) й ОУРДП в Америці. На нараді обговорено питання пов'язані з наступною сесією Української Національної Ради в березні ц. р. і зокрема з приступленням ОУНз до неї, а також справи Комітету Громадської Єдности в ЗДА, Світового Конґресу Українців, 50-ліття Української Національної Революції та загальної політичної і громадської ситуації української діяспори у вільному світі. У всіх цих питаннях обидві сторони узгіднили свої погляди і намітили деякі спільні дії. Заплановано також продовжувати такі спільні наради з ціллю довести до тісної співпраці між названими організаціями.

ДОПОВІДЬ ПРО КОНФЛІКТ МІЖ СОВЄТСЬКИМ СОЮЗОМ І КИТАЄМ

Ню Йорк. — Комісія УВАН для дослідів над пореволюційною Україною і Совєтським Союзом влаштовує в неділю 15 січня ц р. о год. 6-ій веч. доповідь професора Райс Університету в Гюстоні, Тексас, д-ра Олега Федишина на теему „Комуністичний інтернаціонал в період конфлікту між Совєтським Союзом і Комуністичним Китаєм". Відбудеться доповідь в приміщенні УВАН при 206 Вест 100-а вулиця у Ню Йорку.

П'ЄСА ОЛЕСЯ БАБІЯ ПРО ОЛЕНУ СТЕПАНІВНУ

Шикаґо. — Накладом журналу „Самостійна Україна" вийшла окремим книжковим виданням п'єса відомого західньо-українського письменника, поета і прозаїка Олеся Бабія п. н. „Олена Степанівна". Головним героєм п'єси є Олена Степанівна — хорунжий Українських Січових Стрільців і її дія відбувається навесні 1915 року в Карпатах.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

„ДЕРЖАВА ДБАЄ НЕ ПРО НАС"...

В „Інтернаціоналі", гимні компартії СССР, є слова: „Держава дбає не про нас". Ніби на підтвердження їх, київська „Літературна Україна" з 27 грудня 1966 р. у статті „Народне, добровільне" закликає населення України присилати будь-якої висоти добровільні пожертви для „збереження пам'ятників історії та культури". Газета підкреслює, що це — „твоє право", та що гроші нібито повністю підуть на реставрацію, ремонт і охорону пам'яток української історії і культури...

З ПРОМОВ НА З'ЇЗДІ ПИСЬМЕННИКІВ УССР

Газетка „Вісті з України" з листопада м. р., вихвалюючи на чотирьох ддрібно задрукованих сторінках „досягнення" в ділянці культури в УССР, сама себе заперечує, подаючи такий уривок з промови одного письменника: „Неприпустимо, коли підручники для дітей пишуться суконною, канцелярійною мовою, коли тексти для читанок вибираються недбало так, що замість заохотити — можуть, навпаки, віддохотити дітей від вивчення творів красного письменства і рідної мови"... А в іншому місці: „А хіба нормально, що стільки прекрасних народних пісень у забутті, ждуть виконавців, десь у записках припадають пилом?... І ще далі: „У нас майже нема сходознавців, знавців мов Індії, хоч у минулому Україна на ввесь світ славилась арабістами"...

ЗНОВУ „УКРАЇНСЬКІ БУРЖУАЗНІ НАЦІОНАЛІСТИ"

У Києві відкрито пам'ятник Дмитрові Мануїльському, партійному діячеві, що помер природньою смертю в 1959 р. Нагоду відкриття пам'ятника ще одному поневолювачеві використав перший секретар київського міськкому компартії О. Ботвин, щоб нагадати, що „Мануїльський „в нещадну боротьбу проти заклятих ворогів комунізму — українських буржуазних націоналістів". Інші промовці, — як повідомила газета „Молодь України" з 30 грудня 1966 р., — закликали присутніх на відкритті пам'ятника вчитися і продовжувати справу Мануїльського...

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Обережний і ощадний Конґрес

З днем 10 січня ц. р. почав діяти 90-ий Конґрес З'єднаних Держав. Хоч демократи все ще матимуть поважну більшість в обох палатах, його характер інший, як попередника, інший його настрій і іншим буде підхід до різних державних справ. Над 90-им Конґресом висить тінь виборів 8-го листопада минулого року, в яких республіканці зискали як „чистий прибуток" 47 конґресменів і 3-ох сенаторів. Таким чином хоч у новому Конґресі демократи все ще мають 248 конґресменів проти 187 республіканських і 64-ох сенаторів проти 36-ох республіканських, проте значно зріс престиж республіканської опозиції, яка, бльокуючись з консервативними демократами, матиме змогу вирішно впливати на законодавство.

На значно змінений образ діяльности 90-го Конґресу матимуть також вплив бюджетовий дефіцит і загроза інфляції. Безпосередніми спричинниками обох цих лих була і є В'єтнамська війна і видатки на програму „великого суспільства". У бюджеті на кругло 130 більйонів долярів, що його має запропонувати Президент, понад 70 більйонів займуть видатки на оборону, з того коло 25 більйонів на війну у В'єтнамі. Можна сподіватися, що Конґрес схвалюватиме й далі суми, потрібні для В'єтнамської війни, зате надзвичайно обережно і ощадно підходитиме до всіх видатків на програму „великого суспільства", як ось, наприклад, на так звану війну проти вбогости, масовий транспорт, прикрасу шляхів, очищування рік, розбудову міст, допомогу школам, мистецтву і т. п. Деякі з отих справ породили поважні голоси критики не так по суті, як внаслідок способу їх ведення надмірними окремими бюрократичними апаратами, як ось — найбільше згадувана війна проти вбогости.

Тому голова демократичної більшости в Сенаті, Майк Менсфілд, запропонував, щоб 90-ий Конґрес взагалі зайнявся передусім перевіркою схвалених уже законів, прийнятих надто поквапно і тому досить недбайливо минулим 89-ий Конґресом. Невідомо теж, чи так званий „бунт губернаторів" проти надто великої централізації фондів федеральним урядом не породить конкретних суперечок за приділювання частини податкових федеральних впливів стейтовим касам. Ясно, що це ще більше ускладнило б грошову ситуацію федерального Уряду. Однак, у цьому 1967 році ледве чи можна сподіватися якихось „сенсацій" від 90-го Конґресу. Зате у 1968-му році його діяльність стоятиме вже під виразним знаком президентських виборів. До того часу з'ясується теж чимало, які будуть шанси замирення у В'єтнамській війні, що буде центром уваги Конґресу.

Справжній голос народу

У цьому числі опубліковано листа з україни, написаного 20 листопада 1966 р., який щасливо уникнув пильного ока цензури. Які висновки з цього листа українського селянина, що ще за Австрії важко працював на клаптику своєї землі, потім поїхав до ЗДА на важкі заробітки, повернувся додому, прикупив трохи поля і поливав рідну землю селянським потом, щоб без причини опинитись на сибірській каторзі?

Висновки короткі, але принципові:

50-річчя большевицького перевороту — це півстоліття обману і грабунку українського та інших народів у модерній московській імперії.

Немов символічно — звичайного українського селянина, чесного трудівника, сина землі — совєтська влада заслала на Сибір, а його хату присвоїв собі присланий, як він сам пише, бриґадир-москаль.

Як колишній засланець, автор листа не має права на державну пенсію, себто офіційно приречений на голодову смерть. Але що можуть придбати за пенсію ті, що її „законно" одержують, за 8 рублів на місяць? Чи це не красномовне свідчення про „добробут" в УССР?

З одного цього листа, що звучить як оскарження всім українським народом окупаційного режиму, і то саме в так зв. „ювілейний рік" большевицького перевороту, бачимо, як треба розцінювати танцювальні „потьомкінські села", що їх присилають за кордон комуністи у формі різних ансамблів, поетів-„дипломатів" тощо. Вони прибувають сюди, щоб затуманити свідомість світу і української людини за кордоном, щоб декламаціями і гуркотом чобіт танцюристів заглушити той крик, що лунає із страдних грудей Матері-України.

Мих. Килимний

НОВІ ПОТЬОМКІНСЬКІ СЕЛА

Куритиба. — У „Свободі" якось промайнула нотатка про те, що на Україні створено 6 показових сіл. Показових — це значить не таких, як інші, а значно кращих. До тих сіл возитимуть на оглядини туристів, про них деякий час писатиме преса, голоситиме радіо, трубітиме пропаґанда. Відкриватимуть їх, безумовно, грубші совєтські риби, в присутності численних гостей, головно з „гнилого" Заходу. Ці села мають переважно російські („Восход") або пов'язані з Росією („Чапаєвка") назви. Виходило б, і російське село, яке завжди під кожним оглядом стояло на найнижчій стопі, також мусить правити поневоленим українцям за приклад.

„Показові" села для большевицької практики — не новина. Ще за Леніна організували „показові комуни". Одна з них була в селі Березівка на Одещині і звалася „Комуна імени Т. Г. Шевченка". Пізніше влаштували там машино - тракторну станцію, а „комунари" порозбігались усі до одного. Про причини розвалу комуни співали:

У комуні добре жить,
Один робить, сім лежить...

В розпалі єжовщини зорганізували „показове" село близько Золотоноші. Назвали його... Чапаєвка. Тепер Чапаєвка вдруге перетворюється на „показову".

Її офіційно відкрив генеральний секретар ЦК Комсомолу України, Андреєв, якого супроводили кореспонденти, артисти з Києва та кілька представників закордонних комуністичних партій. У Чапаєвці побудували готель, маленьку лікарню, їдальню - ресторан, приміщення для клюбу й сільських організацій. Та найбільшою будовою був тут стадіон з трибунами, кімнатами для відпочинку спортовців тощо. Назвали його чомусь іменем Андреєва, отож він сам і приїхав на відкриття.

Єжов підхопив Андреєва на кривавого гака, і слідом за генсеком ЦК ЛКСМУ зникла й „показовість" Чапаєвки. Лікарі, агрономи, клюбні працівники чимдуж чкурнули геть подалі, щоб уникнути обвинувачення в зв'язках з Андреєвим, а дерев'яні будівлі люди порозтягали на паливо.

Після того постійних „показових" сіл уже не творили, а, як у театрі, влаштовували на певний час в Броварах біля Києва, на Мізяківських хуторах біля Вінниці тощо. Перед прибуттям туристів до таких сіл завозили артистів, музик, варили добрі обіди, столи заставляли пляшками з горілкою й вином. З покійним Неру, коли він подорожував по СССР, утнули справжню чудасію: літак, яким він летів, „з технічних причин" приземлився серед поля біля Ташкенту. Негайно з сусіднього села рушили люди на чолі з жінками в легких білих убраннях, з китицями квітів у руках. На запитання Неру, хто вони такі, йому відповіли:

— Це колгоспні дами вийшли вас вітати...

Можна з певністю передбачати, що й нові потьомкінські села твориться спеціяльно для ювілейного 1967-го року — року „жовтневої революції". Бо ніякої економічної та історичної бази вони під собою не мають, а спираються виключно на фантазії тих, хто їх створює.

Фантазії ж навіть високопоставлених осіб химерні і часто змінюються. Змінюються й окремі особи в керівництві СССР. Ось, наприклад, Хрущов хотів свою рідну Каліновку зробити атракцією для туристів, і витратив на це чимало державних грошей, а його наступники відразу перекреслили всю справу.

* *
*

П'ятдесят років минає так званій жовтневій революції, 33 роки минає від часу завершення колективізації; від початків „суцільного перетворення села", як колись казали аґрарники - марксисти. Ленін, виходячи із спостережень сільської дійсности у властивій Росії, пригадував Марксове означення „ідіотизм села". Вияснював він його в такий спосіб: село продукує хліб для всіх, а само часто сидить без хліба, навіть терпить голод. Селянин дає сирівці для мануфактури й шкіряного виробництва, а сам ходить голий і босий. Селянин ніколи не знає, що він заробить і скільки. Вину за це покладав Ленін на організацію сільського життя і вимагав переробити в селі геть чисто все, побудувати село зовсім нового типу.

Ось тоді він наказав творити сільськогосподарські комуни, однак обережно, не у великій кількості, порядком спроб. Та незабаром практичне життя довело цілковиту непридатність комун, і Ленін перестав ними цікавитися. Комуни невдовзі порозвалювались.

Сталін брутальною силою, на трупах мільйонів селян провів колективізацію, щоб покінчити з „ідіотизмом села". Колгоспи, казав він, переконливо докажуть свою перевагу над селом буржуазних країн. Наслідок вийшов разючий: „ідіотизм села" при колгоспній системі „розвинувся" понад усяку уяву, і селяни — продуценти хліба масово почали втікати до міст та індустріяльних районів.

Ліків на те Сталін не знайшов. За його правління колгоспи увесь час переформовували, то їх робили більшими, то меншими, однак усі ці заходи не припинили занепаду сільського господарства. Хрущов пропонував Сталінові почати творити т. зв. аґроміста та аґрорайони, але Сталін, попікшись на радгоспі „Гігант" у Ростовській області, відкинув його пропозиції. Видряпавшись на місце Сталіна, Хрущов до своєї ідеї аґроміст і аґрорайонів уже не повертався, а заходився колгоспи перелицьовувати на фабричний лад: одні робив буряковими, інші кукурудзяними, пшеничними, технічних культур тощо. Внаслідок того Москва змушена була за золото купувати хліб і м'ясо закордоном.

І так минуло 50 років від часу „Великого Жовтня", 33 роки від часу завершення колективізації й початку суцільного перетворення села на соціялістичний лад. Сумний, дуже сумний підсумок виходить для держави, партії та її керівників, бо соціялістичному сільському господарству абсолютно нема чим похвалитися перед ювілеєм „жовтневої революції". У той же час в таких країнах, як ЗДА, Британія, Франція, Данія та багатьох інших, село вже давно не знає „ідіотизму", всебічно розвивається та зміцнюється, а добробут і культура селян та робітників безперервно підвищуються. Тут не потребують влаштовувати „показових сіл", бо нема потреби комусь замилювати очі.

Отож, скрахувала система соціялістичного сільського господарства.

Володимир Жила

ПІД ВРАЖЕННЯМ МЮНХЕНУ

(Репортаж з двомісячного побуту в українському середовищі Мюнхену)

(5)

В Мюнхені працює проф. Євген Цимбалістий, що керує тепер німецьким хором, який донедавна провадив проф. Лямпі при радіовисильні. Живе тут відома концертова піяністка Галина Коваль, яка часто виступає по радіо. Влітї виступала тут відома камерна співачка Іра Маланюк, яка виконувала головну ролю в опері „Арабеля" під час літніх концертів. З приводу цього виступу українці Мюнхену влаштували нашій співачці теплу зустріч. В Мюнхені живе також співачка Сивенька - Іваницька, яка наспівала свою платівку з рядом рідкісних українських пісень. Музична критика прийняла її виконання прихильно, відмітивши тепло її голосу, щирість, безпосередність, глибоке почування.

Друкарні, часописи, журнали й видавництва

У Мюнхені є чотири українські друкарні. Найстарша друкарня „Лоґос" — власність Екзархату. Друкарня „Ціцеро", зорганізована на кооперативних засадах, розміщується в домі Визвольного Фронту і керує нею інж. П. Пашник. Тут друкується часопис „Шлях Перемоги" й два чеські часописи, як також книжкові видання, зокрема надруковано 1963 року Святе Письмо Старого й Нового Завіту, працю відомого українського етнографа Олекси Воропая „Звичаї нашого народу", в двох частинах. Друкарня „Віблос", що належить спілці з обмеженою порукою, надрукувала також цілий ряд поважних видань. Друкарня д-ра Белея має найкраще устаткування і наймодерніші машини.

У Мюнхені виходить декілька українських часописів і журналів.

Тижневик „Шлях Перемоги", орган ЗЧ ОУН, має тираж в 10.000 примірників і редаґує його Данило Чайковський. Цей часопис почав виходити в лютому 1954 року і має багато „приятелів". Ось так, у 1958 році редактор Чайковський отримав з Франкфурту посилку з книжкою, в якій вставлено було годинникову бомбу, що при розпакуванні вибухла й обпалила обличчя редакторові. В 1960 році підвішено бомбу на ґратах одного з вікон друкарні „Ціцеро". Вибух цієї бомби заподіяв поважні шкоди. Літературним редактором цього часопису є відомий письменник Петро Кізко, який редаґує також сторінку з українського життя. Сумівську сторінку редаґують Маруся Гавришко й Ірена Жемелка.

Тижневик „Християнський Голос", орган Екзархату, редаґував улітї д-р М. Філь. Д-р В. Мурович, почавши з березня - квітня 1963 року, видає „Українські Християнські Вісті".

Поважним літературним місячником є журнал „Сучасність", орган УГВР, який редаґує відомий літературознавець Іван Кошелівець. Редакційна колеґія в складі: В. Маркусь (Шикаґо), А. Камінський (Ню Йорк) і Б. Кордюк (Мюнхен) редаґує „Український Самостійник", що є органом ОУНз. „Український Самостійник" — це серйозний журнал, який не тільки ставить проблеми, але й старається подати їх аналізу.

Німецько - Українське Товариство видає німецькою мовою журнал - квартальник „Украіне" (в минулому і в сучасному). Редактором цього видання є д-р Гр. Прокопчук.

В Новому Ульмі виходять „Українські Вісті", орган УРДП.

Обговорюючи публікації українців Мюнхену, варто згадати й англомовне видання „Проблеми Народів СССР", що виходить під редакцією інж. С. Довгаля. Це видання фінансує Ліґа Визволення Народів СССР, і друкується воно тиражем 12.000 примірників. „Проблеми" розповсюджується серед народів Азії, Африки, Европи, Північної і Південної Америки. До СССР висилається 119 примірників цього журналу, а комуністичний Китай замовляє через місцеві книгарні 6 примірників. Справи України в цьому журналі займають поважне місце.

В Мюнхені є два українські видавництва. „Українське Католицьке Видавництво" заснував і керує ним енерґійний д-р В. Мурович. Власником видавництва „Дніпрова Хвиля" і книгарні є д-р Олекса Вінтоняк. За останні роки він видав багато цінних видань.

Під враженням Мюнхену

Український Мюнхен справив на мене велике й незабутнє враження. Наша громада живе тут скромним життям, виховуючи своїх дітей в українському національному дусі. Вони в своїй громаді й поза нею вживають рідної мови, якою вони не лише говорити про щоденні справи, але й дискутувати на різні теми. За час мого перебування в Німеччині я всього один раз завважив, як двоє дівчаток на таборі говорили поміж собою німецькою мовою. Звичайно, не виключаю, що й інші її вживають, але думаю менше, як наші діти в Америці й в Канаді вживають англійської мови.

Наша громада в Мюнхені широко цікавиться справами України. Поважний вплив має тут відносно невелика віддаль до рідних земель. Я відчув це сам на собі. І тому, коли літак приземлився у Франкфурті, моїм першим питанням було: де схід? Мені хотілося відчути подув вітру з рідних сторін. І якраз на моє щастя вітер дув тоді зі сходу.

Українці Мюнхену виконують різні праці. Одні працюють фізично, інші в українських установах, дехто влаштувався в університеті, дехто на сцені. Поодинокі наші люди доробилися поважного маєтку, мають солідні підприємства. Наші лікарі виробили собі тут добре ім'я.

Пан Іван Жила з Зальцбурґу своєю впертістю, завзяттям і знанням австрійської політики добився становища віце - президента ляндтаґу. Бувши в Зальцбурґу, я розшукав адресу свого одноіменника в телефонічній книжці, щоб його відвідати, але, на жаль, якраз тоді виїхав він на вакації..

* *
*

Отже, Мюнхен може нам багато цікавого розповісти. Українці тут глибоко запустили коріння і мають численних німців приятелів, які щиро допомагають розбудувати міцний осередок науки, з якого користали б не лише українці, що живуть у Німеччині, але також українці з інших країн Европи та з заокеанських країн.

Українці Мюнхену не є ані германофобами, ані германофілями. Вони зберігають тверезу лінію національних і політичних співвідношень. До нас, українців із ЗДА й Канади, вони ставляться з великою прихильністю і виявляють багато зрозуміння для наших зусиль на цьому континенті. Вони високо цінують працю Українського Конґресового Комітету Америки і Комітету Українців Канади. Вони хочуть, щоб наші інституції були кращими й працювали успішніше. Вони покладають великі надії на українську еміґрацію в ЗДА й в Канаді, і їх преса широко наші успіхи віддзеркалює.

Два місяці перебування серед українців у Мюнхені переконали мене, що в Европі, а зокрема в Німеччині, ми маємо поважні людські ресурси і що ближча співпраця та координація зусиль з ними може принести багато користи нашій справі так на европейському, як і на інших континентах світу.

Лабок, листопад
1966 року

(Кінець)

Совєти закинули комуністичному Китаєві, що той незаконно притримав совєтський вантажний корабель „Заґорск" впродовж 20-ох днів у порті Дарієн в Манджурії. Коли той корабель випливав з того порту 8-го грудня мин. року, пілот одного китайського літака давав такі знаки кораблеві, що коли б той послухав був, то розбився б об портові споруди. Корабель закинув якір і щойно після двох енерґійних совєтських нот протесту китайські комуністи дозволили йому виплисти 28 грудня мин. року.

Лист з України

Невеликий, густо записаний аркушик паперу, з датою 20 листопада 1966 р. Авторові листа понад 80 років, і він, готуючись до розмови з Богом — не боїться вже розмови з людьми. Цитуємо цього листа з незначними скороченнями, зробленими лише для збереження таємниці авторового прізвища:

„Дорогий Брате!

Листа твого я отримав, а в кілька днів бандеролю і дві хустини, чорні, з віночком. Ти пишеш, що коштують по доляру, а я мусів заплатити 22 рублі і 50 коп., з льотерії 90 коп., якісь поштові картки нездалі — 50 коп., автобус 1 рубль і піврубля листоноші, то разом 24 рб. 40 коп. Продав я їх по 15 рб., то мені залишилось 5 рб. 60 коп., і я, Брате, з твого подарку дістав 5.60, а товариш — 24.40 рб.

Я старий... прийшов на пошту і зробив просьбу начальникові, що я старий, не маю звідки, то він мене прозвав, що я спекулянт. Я б був завернув (подарунок), но говорили мені, що ти мусів багато платити, і позичив на оплату, і дав проклятому ворогові. Я пригадую собі, як Троцький і Бухарін обіцяли, який то рай буде, як проженуть царя: говорив, що всі тюрми замінять в школи, а то тюрмів нестало, то всі пивниці напакував невинними людьми, то зоветься соцеялізм, в котрий мали б бути всі рівні. Ти знаєш, як я щадив той тяжко запрацьований гріш, щоб купити кусок поля, щоб на старі літа не бідити, а тут прийшов кат, забрав усьо моє, і мене на Сибір, і там я був рабом 14 років. І як стара моя померла і мене звільнили, бо я вже не годен робити, повернувсь додому і застав ще хату, дуже знищену, стодолу, стайню знищили, а до хати не пустили, бо сидів бриґадир-москаль і так знищив, що як дощ падав, то не було місця скритись. То я тому 2 роки зайшов силою і так сиджу, восінню ходжу по полю, збираю бур'ян, в'яжу в'язки і так зимою палю, бо дров я не всилі привезти, бо в колгоспі дають фіри тим, що ще працюють. Мають вже старі пенсію, но ті, що були вивезені, не мають права до пенсії. То небогато, тої пенсії, 8 рублів, але і то було б добре, но не дають і нікому поскаржитися.

Якби не твої посилки, то вже давно б загинув з голоду, но прошу тя, Братчику, не посилай, щоб ворог не наживався твойов працов. Я ж молодим їздив по світі, то котра держава брала таке цло? Як я їхав з Америки додому, то нові черевики потер до підлоги і вже рахувались ходжені, то вже цло не платилось. Хто на світі бачив таку державу, щоб за післаний товар, котрий коштує 2 дол., платити цло 24 рб. 40 коп.

Якби я за Австрії був дав свій маєток комусь, то був би ходив коло мене, а то захворів, і мене бандитом назвав і на Сибір, ото рівність.

Дорогенький Братчику, ще раз прошу, не посилай і ніхто нехай не посилає. Нехай проклятий ворог не наживається Вашою працею.

Здоровлю та цілую багато, чуюсь дуже ослаблений, вже певно буде останній лист. Будь здоров".

На іншому місці друкуємо коментар до цього листа.

РЕЗОЛЮЦІЇ

СТВЕРДЖЕННЯ І ПОСТАНОВИ ДЕВ'ЯТОГО КОНҐРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ, ЩО ВІДБУВСЯ В НЮ ЙОРКУ 7-9 ЖОВТНЯ 1966 РОКУ

I

Ми, уповноважені репрезентанти американських громадян українського роду, зібрані на цьому нашому Дев'ятому Конґресі Американських Українців в місті Ню Йорку в днях 7-9 жовтня 1966-го року, напередодні 50-річчя Великої Української Національної Революції та відновлення Української Державности і у 25-річчя створення Українського Конґресового Комітету Америки, заявляємо, постановляємо і рішаємо:

ПОНОВНЕ СТВЕРДЖЕННЯ ПРИНЦИПІВ

1. Ми, американські громадяни українського роду, зорганізовані в своїх церковно-релігійних громадах та суспільно-громадських, братерських, політичних, наукових, культурно-освітніх, професійних, господарських, жіночих, ветеранських, виховних, молодечих, спортових та багатьох інших організаціях і установах, що їх репрезентує наш Український Конґресовий Комітет Америки, знову заявляємо і підтверджуємо нашу відданість і льояльність З'єднаним Державам Америки та їх Конституції і Хартії Прав та готові віддати своє знання, свої ресурси і свої сили для їх оборони, збереження і закріплення.

2. Заявляємо і потверджуємо свою гордість із нашої приналежности до українського народу і з наших великих ідейних, історичних і культурних україн. традицій та української спадщини, що становлять наш нерозривний духовий зв'язок з великим і волелюбним Українським Народом, тепер окупованим і поневоленим. Ми твердо рішені всі ці наші великі українські традиції і спадщину зберігати, плекати і розвивати та докласти всіх наших сил і зусиль, щоб допомогти нашому Українському Народові здобути вимріяну цілими поколіннями волю та зажити своїм власним життям у своїй вільній, ні від кого незалежній, соборній і народоправній Українській Державі.

3. Наші обов'язки і повинності як американські громадяни українського роду ми можемо найкраще й найповніше виконувати та до наших цілей змагати зорганізовано в наших американсько-українських установах, бо тільки в них ми можемо мобілізувати та розгортати всі наші духові й фізичні сили та ресурси для служби нашій країні і українському народові.

Виходячи із таких основних принципів і заложень, ми, Дев'ятий Конґрес Американських Українців, як репрезентанти всієї великої американсько-української громади, постановляємо і рішаємо:

I

З'ЄДНАНІ ДЕРЖАВИ АМЕРИКИ

З'єднані Держави Північної Америки, завдяки своїм високим ідеалам волі і незалежности та народоправства стали сьогодні найбільшою та наймогутнішою остоєю тієї волі, незалежности і народоправства і власне проти цих З'єднаних Держав Америки звернене сьогодні головне вістря аґресивного комуно-московського імперіялізму та його міжнародних аґентур.

З'єднані Держави Америки, при всій своїй неперевершеній миролюбності, в ім'я оборони ідеї волі багато разів впродовж останніх двох декад після другої світової війни виступали проти збройної комуністичної аґресії в різних країнах світу й тепер найкращі сини американського народу, між ними й вояки американських збройних сил українського роду, так само змушені обороняти цю волю проти комуністичної аґресії в Південному В'єтнамі, а міжнародний комунізм, при допомозі своїх аґентур також у цій країні, всілякими способами і засобами, головно підступними, намагається послабити американську рішучість оборони проти комуністичної аґресії, явної і збройної в одних країнах, а підривної в інших.

Мавши це на увазі, ми, репрезентанти українців в Америці, зібрані на своєму IX Конґресі, рішаємо і постановляємо:

1. Піддержати всі зусилля Уряду ЗДА, скеровані на ще дальше поширення і закріплення громадських вольностей та загального добробуту, зокрема, всі заходи скеровані на скріплення оборонної могутности ЗДА.

2. Усіми нашими силами і засобами демаскувати і поборювати підривну комуністичну акцію, скеровану на послаблення вільних країн світу, зокрема З'єднаних Держав Америки, і в цьому співпрацювати з усіми іншими американськими інституціями й установами, що ставлять собі такі самі завдання.

3. Зокрема всіми нашими силами і засобами піддержувати оборонні заходи нашого Уряду і Країни проти збройної комуністичної аґресії у В'єтнамі.

4. Привітати та відповідно до наших сил і спроможностей піддержати новостворений Осередок Студій Волі, як один із чергових важливих заходів в оборонній підготові Америки і Вільного Світу проти комуністичної загрози.

5. Відмічуючи з признанням видатну моральну і матеріяльну допомогу Уряду і Народу ЗДА народам Азії й Африки, які змагаються за побудову своїх самостійних держав і за збереження своєї волі в боротьбі проти комуністичної аґресії, мусимо з прикрістю пригадати, що такої допомоги не дає теперішній наш Уряд поневоленим Москвою народам Східньої і Середньої Европи, які перебувають в стані важчого й жорстокішого колоніяльного гніту, аніж перебували будь-коли будь-які народи Азії й Африки. Стверджуємо, що така настанова не є згідна з ідеалами свободи американського народу, які визнають свободу за неподільну. Тому, признаючи право на користування цією волею африканським та азійським народам, треба це право признати однаково й европейським народам, що мають за собою тисячолітню історію й ніяк не поступаються рівнем своєї культури перед московським народом, який їх при допомозі терору поневолює й систематично винищує. — Тому апелюємо до Уряду ЗДА, щоб він в ім'я великих ідеалів свободи дав народам Східньої і Середньої Европи, поневоленим Москвою, і зокрема волелюбному українському народові, таку саму моральну й матеріяльну допомогу в їхній боротьбі за визволення з московського колоніяльного гніту й за відновлення своєї національно-державної самостійности, яку він дає азійським і африканським народам.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ У 1966 РОЦІ

18 — Інж. Орест Семчишин, активний член ТУІ, помер у Ню Йорку на 51-му році.

19 — Антін Маланяк, кол. старшина УСС, секретар Головної Ради Братства УСС, секретар Головної Управи ОбВУА, помер у Філядельфії на 67-му році.

— Микола Рибачук, кол. полковник Армії УНР, парох православної церкви в Пассейку, Н. Дж., помер на 76-му році.

21 — Спільна конференція 4-ох українських Братських Союзів у Філядельфії.

24 — Загальні Збори Метрополітального Відділу Т-ва Українських Інженерів. Голова — інж. Іван Заяць.

25 — 15-ий З'їзд учителів Українського Музичного Інституту Америки в Ню Йорку. Президент — д-р Зіновій Лисько.

25 — Участь українських репрезентантів на відкритті у Вашингтоні державного Осередку Студій Волі.

— Посвячення музею в православній церкві - пам'ятнику в Бавнд Бруку в приявності 3.000 осіб.

26-28 — Участь представників УНСоюзу на конвенції конґресу братських організацій ЗДА в Міннеаполісі, Мінн.

27 — Приїзд на короткий побут в ЗДА композитора — Андрія Гнатишина з Відня.

29 — Сенатори Мілтон Янґ і Квентін Бурдік з Північної Дакоти та конґресмени Марк Андрус і Роланд Редлін зголосили до конґресового запису промови про Михайла Грушевського, заходами д-ра Антона Жуковського.

***

Започаткування у вересні викладів української мови й літератури в Католицькому університеті Америки — проф. Роман Смаль-Стоцький. — Поява у В-ві УВАН у Ню Йорку 178-сторінкової книжки д-ра Ігора Соневицького „Артем Ведель". — Поява накладом УВАН в Канаді 2-го тому твору д-ра Михайла Марунчака „Студії до історії українців Канади."

ЖОВТЕНЬ

1 — Відзначення у Римі 75-річчя Архиєпископа Івана Бучка.

— 50-річчя української католицької парафії св. Івана Хрестителя у Ньюарку, Н. Дж.

1-2 — Осіння зустріч і равт Т-ва Українських Інженерів Америки на Союзівці.

4 — Голова ПУН Олег Штуль-Жданович у Представництві Державного Центру УНР за кордоном, в Ню Йорку.

7-9 — 9-ий Конґрес Американських Українців в Гілтон готелі в Ню Йорку. 517 делеґатів. Промови губернатора Рокефеллера, сенаторів, конґресменів. Переобрання проф. Лева Добрянського на президента. Одноголосно схвалені резолюції, але й гострі суперечки. Зміна стату. Вибір до Екзекутиви представників інтелектуального світу. Мгр. Іван Базарко, директор канцелярії УКК, статутовий член Екзекутиви. Заява представника ОДВУ й деяких обраних членів Екзекутиви й Політичної Ради про відмову від участи в тих керівних органах.

8-10 — 22-ий Крайовий З'їзд Українського Національного Об'єднання в Торонто. Голова — Ярослав Білак.

9 — 27-ий З'їзд Української Стрілецької Громади в Торонто. Голова інж. Ю. Темник.

— Д-р Теофіль Яворовський, колишній директор шпиталю в Ковлі, помер у Вейні, Н. Дж., на 82-му році.

11 — Дмитро Білоколос, „міністер закордонних справ" УССР, лаяв в ОН українських „буржуазних націоналістів" і промовляв українською мовою по лінії інтересів російсько-большевицької імперії.

12 — Іван Сенюта, шкільний директор, кол. старшина УГА, помер у Балтиморі на 80-му році.

13 — Отець Е. Хімій призначений Конґреґацією для східніх обрядів на ректора українського Папського семінару в Римі (на місце о. д-ра І. Назарка).

14-16 — На голову Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді вибрано в Вінніпеґу о. прот. Ф. Керніцького.

15 — Головного касира УНСоюзу Івана Кокольського обрано в склад Екзекутиви Братського Конґресу стейту Ню Джерзі на 33-іх Загальних Зборах в Атлантік Сіті.

— Нарада у Преосв. Кир Иосифа Шмондюка в Стемфорді, Конн., — плян розбудови музею.

— Осіння зустріч членів Лікарського Т-ва Північної Америки на „Союзівці".

16 — Урочисте благословення наріжного каменя новозбудованої української католицької катедри у Філядельфії.

— Публічна Академія на честь Михайла Грушевського у Торонто.

— Вояцьке Свято Покрови — Богослужба й Академія у Ню Йорку.

— Борис Шевченко, полковник Вільного Козацтва, помер у Шикаґо.

20 — Володимир Овсієнко, співак, помер у Ню Йорку на 38-му році.

— Федір Гудима, полковник Армії УНР, помер у Кініґсбурґу, Н. Дж. на 88-му році.

22 — Загальні Збори Видавничої Кооперативи „Червона Калина" у Ню Йорку. Голова — д-р Вол. Ґалан.

— Загальні Збори Об'єднання Українських лісників і Деревників (ОБУЛІД) у Ню Йорку. Голова інж. Евстахій Бачинський.

22-23 — Крайовий З'їзд учителів і опікунів шкіл українознавства в Дітройті.

— 1-ий конгрес Канадійського Т-ва Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ). Голова — Роман Сеньків.

24 — Проголошення Державного Центру УНР за кордоном про узгіднення норм співпраці з російською еміґрантською т. зв. Кронштадтською групою.

— Затаврування Державним Центром УНР за кордоном скасування окремого міністерства освіти в УССР.

27 — Генрих Луців згинув у В'єтнамі на 22-му році.

29 — Загальні Збори Нюйоркського Відділу ОМУА. Голова — скульптор Михайло Черешньовський.

— Збори Видавничої Спілки „Вільне Слово" у Торонто. Голова — д-р Осип Бойко.

29-30 — Четвертий З'їзд Асоціяції Української Католицької Преси в Шикаґо. Голова — д-р М. Мидловський.

30 — Посвячення будинку Української Католицького Університету в Римі з промовою Кардинала Иосифа Сліпого.

— Студія Мистецького Слова виставила п'єсу-казку на 3 дії А. Шияна „Летючий Корабель".

***

Призначення у жовтні на голову Представництва УНРади на Канаду, в Торонто, інж. Івана Дубила (на місце інж. Є. Пастернака). — Поява в Ню Йорку Комісії реґіональних дослідів і публікацій НТША збірника „Збаражчина". — Поява у В-ві „Київ" у Філядельфії 1-го зшитка „Азбуковника" — короткої енциклопедії української літератури д-ра Б. Романенчука. — Перевидання в Ню Йорку членами Ордену Залізного Хреста книжки О. Доценка „Зимовий Похід". Поява у Римі книжки Василя Федороняка „Українська література в кайданах" італійською мовою. — Поява в Буенос Айресі, Арґентина, 190-стор. книжки карикатур Бориса Крюкова „Сміхолінки". — Поява подвійного числа (136 стор.) журналу „Український Історик" з нагоди 100-річчя Михайла Грушевського.

„ЛЕТЮЧИЙ КОРАБЕЛЬ" — ОСТАННІЙ РАЗ В НЮ ЙОРКУ

Після повного успіху в Ню Йорку і Ньюарку цю п'єсу виконуватиме Студія Мистецького Слова останній раз в Ню Йорку в неділю 15-го січня.

Стараємося затримати нашу молодь при нашому народі. Багато статтей про це пишемо, багато говоримо, але тяжку працю над цим залишаємо покликаним на це одиницям.

Вони прикладають до того всі свої сили, все своє знання і вміння, але не все і не всі користаємо з того, що вони дають для процвітання нашої культури.

Чим же ж можна міцніше прив'язати молодь до свого рідного, як не тим, що повстає з духу рідного. Воно лише може зацікавити і заохотити, воно лише зроджує почуття гордости і задоволення з того, що Господь дав нам належати до нашого народу. — Чуже блідне перед рідним, яке промовляє до самого серця, бо воно знаходить відгук глибоко в душі.

Чим скоріше познайомити дитину з культурою її народу, тим більше вона до неї горнутиметься, тісніше з нею зживається і все більше прагнутиме зустрітися з усіми її скарбами.

Мешканці великого Ню Йорку можкуть дати своїм дітям щось, що дійсно втішить їх міцно і зацікавить не менше, ніж їх улюблена телевізійна програма; так було на виставі в Ню Йорку і Ньюарку: діти мов зачаровжені, слідкували за дією на сцені, тож маємо нагоду показати тим, що ще не бачили, щось, чого вони ніколи не забудуть, і що гордістю наповнить їхні душі.

В неділю 15-го січня в залі Фешен Інституту Студія Мистецького слова під проводом пані Лідії Крушельницької, повторить п'єсу-казку на 3 дії „Летючий Корабель", А. Шияна.

Деколи чуємо, що наші дитячі книжки не дорівнюють американським. Про цю виставу цього не можна сказати. Тут маємо: фаховий і ентузіястичний провід, талановиті молоді і наймолодші виконавці, чарівні костюми та прегарні декорації п. Тараса Гірняка.

П'єса збагачена танками і співом. Хореографія пані Р. Прийми-Богачевської, музика проф. І. Соневицького.

На попередніх виставах показалося, що і для дорослих глядачів це представлення було насолодою. То ж заповнім залю, порадіймо, даймо себе зачарувати тим, що побачимо, і нашою присутністю докажім, що ми не лише пишемо статті і говоримо про затримання молоді при тому, що нам найдорожче, але що ми і підтримуємо, тих, що стараються сповнити наше найгарячіше бажання.

Ірина Шуварська-Шумилович

Ромні наближається до рішення в справі своєї кандидатури

Дітройт, Миш. — Мишиґенський губернатор республіканець Джордж Ромні найменував Волтера Де Вріса на голову Дослідного Уряду, який має вивчати справу його популярности та виглядів на його номінацію на кандидата на президента і на можливу перемогу у президентських виборах в 1968-му році. Де Вріс — це вже другий член стейтового уряду, який залишає своє становище, бо займається справою можливої кандидатури на президента губернатора Ромні. Раніше залишив цей уряд Роберт Мек-Інтош, який також займається справою виглядів на успіхи Ромні в президентських виборах. Сам Ромні досі не заявив, що він кандидуватиме в 1968-му році, але його найближчі співробітники твердять вже тепер, що так. Мек Інтош має очолити в столиці аґенцію Ромні, що має діяти в цілій країні, досліджуючи настрої населення в справі президентських кандидатур в 1968 році.

В глибокому смутку повідомляємо
всіх Рідних, Друзів і Знайомих,
що 8-го грудня 1966 року відійшов у Вічність
по одномісячній і важкій недузі
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДУНЬО

св. п. інженер землемір
ЯКІВ ПЛАВИЧ

уродж. 6-го січня 1892 р., помер 8-го грудня 1966 року
Майор Військ Української Народньої Республіки і член Канадійського Леґіону — Відділ ч. 226.

полишаючи дружину АННУ, доньок: МАРІЮ, ГАЛИНУ, АНТОНІНУ, ОЛЬГУ, чотирьох зятів і дев'ять внуків.

Похорони відбулися в суботу, дня 10-го грудня 1966 року з церкви св. Покрови на цвинтар Монт Рояль у Монтреалі, Канада.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Геммонд, Індіяна

ВІДЗНАЧЕННЯ ЛИСТОПАДОВИХ РОКОВИН

Заходом місцевого Відділу УККА відзначено Листопадові Роковини, 20-го листопада у місцевій залі укр. кат. церкви св. Иосафата.

Святкування започаткувалося двома Богослужбами: Молебнем і Панахидою в наміренню українського народу, котрі то Богослуження відслужив місцевий парох о. И. Мартинюк в укр. кат. церкві св. Иосафата в Геммонді.

Академію розпочато відспіванням українського гимну.

Святочну доповідь в українській і англійській мовах про Листопадовий Зрив виголосив о. И. Мартинюк, котрий насвітлив Листопадовий Зрив, як національно спадкоємний чин від княжих часів.

Відтак чергувались програмові точки: „День 1-го Листопада" — гуртова рецитація у вик. місцевого юнацтва СУМА і ПЛАСТУ і ті самі юнаки вик. другу точку — вільноручні вправи під звук маршової пісні „Ну ви, хлопці", Деклямацію „Приходить час" — віддеклямував юнак СУМА І. Пилипчак, а „Листопад" — віддеклямувала юначка СУМА О. Непіп.

Вокальну частину заповнили два запрошені жіночі хори з Шикаґо-Південь і місцеве акордеонове тріо юнаків СУМА; хор юначок СУМА ім. Крут під диригґ. пані Т. Жеребної відспівав — „В гору прапори", Чи то буря, чи то грім" і „Марш сумівського юнацтва". На зміну хорам акордеонове тріо — юнаки СУМА М., А. і І. Пилипчаки в супроводі дириґ. О. Попика відіграли дві пісні — „Марш молодих" і „Взяв би я бандуру".

Жіночий хор „Чайка" при Осередку СУМА ім. „Крут" та 24-го Відділу ООЧСУ, котрий дозволю собі назвати „Літаючим амбасадором Української пісні", під невсипущою дириґ. пані Мирослави Ґалан завершив святочну програму піснями: „Заплакали карі очі" — повстанська, „У зеленім лузі" — муз. М. Федорова „Не пора, не пра" — із всією публікою.

Всі точки публіка нагороджувала заслуженими оплесками.

Свято отворив — В. Шевців голова місцевого Відд. УККА, а проводив ним — М. Возняк.

Після свята відбулось чайне прийняття для всіх присутніх гостей.

М. Возняк

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Рідними,
що дня 17-го грудня 1966 року відійшов від нас
у Вічність в 60-му році життя в Саскатуні, Канада

бл. п.
ОРЕСТ ВОЛЧУК

Похорон відбувся дня 21-го грудня 1966 року.
В глибокому смутку:
ОЛЕНА ВОЛЧУК — дружина
СОФІЯ ВОЛЧУК — братова
ЛІДІЯ ГОЛІЯН з мужем МИКОЛОЮ — братаниця
ОРИСЯ ВОЛЧУК — братаниця
Родина в Канаді і в Україні

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРОСИТЬСЯ ВИСОКОШАНОВНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ЧИТАЧІВ „СВОБОДИ" ПОДАВАТИ ПРИ ВСІХ ЗАМОВЛЕННЯХ ЧИ ЗМІНАХ АДРЕСИ ЧИСЛО "ZIP CODE".

Адміністрація

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ в АМЕРИЦІ

Із жалем і смутком сповіщає
Членів Об'єднання і Українське Суспільство,
що 18-го грудня 1966 року на 76-му році
трудолюбивого життя упокоївся в Бозі

Д-р П. ЦАРЕГРАДСЬКИЙ

ВЕТЕРИНАРНИЙ ЛІКАР
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

Комісії для дослідів над пореволюційною Україною і Совєтським Союзом

Доповідь д-ра Олега ФЕДИШИНА, професора Райс Університету, Гюстон, Тексас: „Комуністичний Інтернаціонал в період конфлікту між Совєтським Союзом і Китаєм".

Засідання відбудеться в неділю, 15-го січня 1967 року о 6-ій год. веч. в приміщенні Академії:
206 Вест 100-та вул., Ню Йорк

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
Мужа, Батька, Брата, Дідуня і Прадідуня

бл. п.
о. ІВАНА ШЕХОВИЧА

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
у ВІВТОРОК, 10 СІЧНЯ 1967, о год. 7:15 і 8:00 р.
в СУБОТУ, 14-го СІЧНЯ 1967, о год. 8-ій рано
в СУБОТУ, 21-го СІЧНЯ 1967, о год. 7:15 рано
в Церкві св. Константина в Міннеаполіс, Мінн.

•

В СУБОТУ 14-го СІЧНЯ 1967 р. по пол.
о. Монс. д-р Ст. Кнапп відправить
ПАНАХИДУ
на цвинтарі Resurrection Cemetery

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ
МОЛОДА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ вітає СТАРШИХ
і МОЛОДШИХ в НЮ ЙОРКУ
в П'ЯТНИЦЮ, 13-го СІЧНЯ 1967, год. 8-ій веч.
відбудеться ВЕЧІР
ҐРУПА МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ
З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
АВТОРСЬКІ ВИСТУПИ (проза і поезія, музика і спів)
Беруть участь п. п.: Марія БАЧИНСЬКА, Ліда ГОЛОВАШ, Люба КОВАЛИШИН, Паша МАНОЙЛО, Оксана ПРОЦИК, Лариса ЧАЙКІВСЬКА, Іван БЕРЕЖНИЦЬКИЙ, Олег ЛИСЯК мол.
Музичний супровід Роксоляна ГАРАСИМОВИЧ
Вечір провадить Марія БАЧИНСЬКА

● КНИЖКИ ●

ЛІТЕРАТУРНІ НОВИНКИ
ІВАН МАНИЛО
„УКРАЇНА САМА..."

(Нові твори, 1966), ціна $1.00
„Грім за зорею" (нові твори) $0.70; „Пеани і кпини" $0.65; „Байкар" $1.00; „Січ і відсіч" $0.50; „Ельдорадо" (вибрані твори) $0.70.

КРИТИЧНІ ГОЛОСИ: „...Вони, твори І. Манила, треба думати, залишаться тривким вкладом в українській літературі". — **Проф. Яр. Рудницький** („Н. Шлях").

„Дякую за гарну збірку „Україна сама..." І серця біль великий, і гумор рідний, новий, український талановито поєдналися на свіжих надхнених сторінках!" — **Д-р Ів. Кмета-Ічнянський** (З листа).

„Дякую за збірку „Україна сама..." Прочитав і відсвіжив собі серце і душу". — Молодий поет **М. Горішний** (З листа).

„Твоя перемога в „Блискавичному конкурсі" і випуск твоєї книги „Україна сама..." — ще один крок уперед і на верховину українського, а може — і вселюдського духа". — Письменник **Олекса Рань** (З листа 1967).

„Твори І. Манила — цікаве й надійне явище..." — **Гр. Шевчук** (Юр. Шерех, „Час".

Висилаємо також твори У. Самчука, В. Чапленка, Д. Гуменної, С. Скляренка, П. Мирного, А. Орла, В. Короленка та ін. Вимагайте наш новий каталог книжок. Замовлення та гроші (чек, готівку чи моні-ордер) висилайте на адресу ОУП „ВОЛОСОЖАР":

I. Manylo, P.O. Box 472
Vineland, N.J. 08360, U.S.A.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 ave.

З Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 13-го січня ц. р. відбудеться там Вечір Молодих Талантів з Філядельфії, на який будуть складатися короткі белетристичні твори й співочо - музичні продукції. Виконавцями будуть: М. Бачинська, Л. Головаш, М. Ковалишин, П. Манойло, О. Процик, Л. Чайківська, І. Бережницький і О. Лисяк мол. Проводитиме вечором Марія Бачинська. Музичний супровід — Р. Герасимович. На тому вечорі будуть репрезентовані література, музика і спів у коротких виступах молодих гостей із Філядельфії. Початок о год. 8. веч.

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих,
що в суботу, 7-го січня 1967 р. о год. 5:30 веч. в шпиталі в Брукліні,
відійшов від нас у Вічність на 63-му році життя
наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, БРАТ і ДІДУСЬ

бл. п. Дмитро Дячун

Народжений 11-го жовтня 1903 р. в с. Розношинці, пов. Збараж, Зах. Україна.

ПАНАХИДА у вівторок, 10-го січня 1967 р. о 8-ій год. веч. в каплиці похоронного заведення П. Яреми.

ПОХОРОН — в середу, 11-го січня 1967 р. з того ж похоронного заведення о год. 9-ій ранку до церкви св. Юра в Ню Йорку, опісля на цвинтар Кальварія.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ НАШОМУ НЕЗАБУТНЬОМУ МУЖЕВІ, БАТЬКОВІ, БРАТОВІ і ДІДУСЕВІ!

Невимовним горем прибиті:
дружина — МАРІЯ
дочка — АНАСТАСІЯ
зять — ПЕТРО ШАНАЙДА
внука — КОНСТАНТИНА
сестра — АННА ДОРИК і
МАРІЯ САДОВСЬКА
і Родина в Україні

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. ГРИГОРІЯ МОЧУЛИ
складає 20.00 долярів
на Український Католицький Університет у Римі.

•

Вельмишановній Родині Покійного, висловлює найщиріше співчуття.
УПРАВА ПЛАСТ-ПРИЯТУ
в Пассейку, Н. Дж.

Д-р БОГДАН ОЛЕСНИЦЬКИЙ
ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ПЕРЕНЕСЕННЯ
ЛІКАРСЬКОЇ ОРДИНАЦІЇ
на
750 Stuyvesant Avenue
Irvington, N. J.
(Поміж Lyons Ave. & Chancellor Ave.)

Ординаційні години:
2-4 та 6-8
(окрім середи та суботи)
Телефон
372-5007

Замість квітів на могилу
бл. п. ЄВГЕНІЇ БОДНАР
з Віндзору, Онт.
складають 10.00 долярів
на Енциклопедію Українознавства
ЛІСЬКЕВИЧІ з Шикаґо

Субота, 14-го січня 1967 р.
в тій самій модерній залі, що минулого року
GREEK CHURCH HALL
510 Linden Pl., Orange, N.J.
Початок: год. 8-ма веч.

ОСЕРЕДОК СУМА в НЮАРКУ, Н. Дж. ЗАПРОШУЄ НА
ТРАДИЦІЙНИЙ МАЛАНЧИН ВЕЧІР
Новорічне — Іванна КОНОНІВ • Аранжер — д-р Тарас ШЕГЕДИН • Оркестра Б. ГІРНЯКА

Столики резервовані, тому просимо своєчасно замовляти особисто в Домівці СУМА або телефонічно 372-9856 щоденно від 7 до 9 веч.

•

Паркування авт безплатно на власній площі коло залі.

Ню Гейвен, Конн.

ПОЛІТИЧНЕ ВІЧЕ

(М.Я.). — Заходами Українського Конгресового Комітету, Відділ в Ню Гейвені, Конн., при співпраці місцевого українського крила демократичної партії відбулося 5 листопада в залі Української Катол. Церкви передвиборче віче. Головним промовцем був конгресмен - демократ Роберт Н. Джаймо із ню гейвенської виборчої округи. Віче відкрив голова відділу УККА д-р Михайло Снігурович, представляючи конгресмена Джаймо та вказав на його завжди позитивне ставлення до українських проблем. Коротко говорив мгр Іван Телюк, звертаючи увагу на конечність українського активу включитися в роботу американських партій. До голосу попросив конгресмена Орест Дубно — голова українського відділу демократичної партії в Ню Гейвені. Кнгресмен Джаймо подякував за запрошення виступити перед українською громадою, та накреслив сучасний стан американської політики, і закордонної і внутрішньої. Заявив теж, що він завжди підтримував і буде підтримувати справедливі домагання українців жити вільним життям у своїй власній державі.

По доповіді вив'язалася дискусія, в якій порушено ненадто прихильне ставлення теперішньої демократичної адміністрації до українських проблем (як доказ подано відсутність през. Джансона на відкритті пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні), обговорювано справу Шевченківської марки, справу високих оплат за пересилання пакунків до Совєтського Союзу, та деякі справи внутрішнього порядку як от зріст злочинности та брак безпеки на вулицях міст у вечірню чи нічну пору. Відповідаючи дискутантам, конгресмен Джаймо висловив думку, що українську проблему розглядається як частину одної, великої, скомплікованої проблеми — відносин до Совєтського Союзу як цілости. В добу коекзистенції американський Уряд не може загострювати відносин, ставлячи різко, справедливе, на його думку, українське питання. Приобіцяв підтримати справу видачі Шевченківської марки. Висловив думку, що багато наболілих проблем внутрішнього порядку розв'яжуть позитивно.

На закінчення віча голова УККА д-р Михайло Снігурович подякував конгресменові за його цікаву передвиборчу доповідь та за вияснення в дискусії. Побажав йому успіху у виборах, заявляючи, що українські виборці не залежно від своєї партійної приналежности, більшість не належить до жадної партії, завжди буде голосувати на того кандидата, який розуміє українські проблеми і ставиться позитивно до їх розв'язки.

Треба подати, що у виборах 8-го листопада Р. Н. Джаймо був вибраний вшосте під ряд конгресменом із Нюгейвенської округи, високо перемагаючи свого республіканського противника. Пригадати теж належить, що Джаймо є одиноким конгресменом, який свого часу вніс справу замордування світлої пам'яті Провідника Українських Націоналістів Степана Бандери до Конгресового Рекорду.

Шикаго, Ілл.

ВІДКРИТО НОВИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ КУРС

Завдяки ініціятиві Т-ва „Учительська Громада" постав у Шикаго новий Педагогічний Курс з метою забезпечення украінознавчих шкіл новими учительськими силами. Курс є під науково - педагогічним наглядом „Педагогічного Інституту Українознавства" при Шкільній Раді УККА в Ню Йорку. Викладачі цього Курсу творять філію „Педагогічного Інституту" в Шикаго. Адміністративним опікуном Курсу являється „Учительська Громада". Голова Управи цього товариства, п. Ю. Назаревич відкрила 29 жовтня інавгураційні сходини, привітала професорський збір і курсантів, побажала їм гарних успіхів та представила керівника Курсу проф. Л. Кодельську, якій передала дальший провід сходин.

Проф. Кодельська зреферувала адміністративну сторінку Курсу, подала до відома слухачів, що навчання буде тривати чотири години тижнево (кожної суботи), а оплата за один семестер виносить 15 дол. Цілий Курс запланований на чотири семестри навчання (2 роки), та один семестер практичного навчання в клясі. Опісля вона представила слухачам викладачів Курсу, якими будуть: проф. М. Семчишин — українська мова і методика, проф. В. Маркусь — педагогіка і українська культура, проф. Б. Попель — історія України, проф. Л. Кодельська — дидатика і психологія, професор Ю. Сидорович — українська література.

М. Семчишин, член проф. збору, проаналізував проблеми української спільноти в нових країнах поселення, підкреслив важливість рідної школи, та подав інформації про педагогічну програму та методику Курсів.

М. Олійник, промовляючи від товаришів - студентів, обіцяв, що вони докладуть всіх старань, щоб успішно їх закінчити, хоч вони перевантажені студіями.

На курс зголосилось досі 20 кандидатів. Найбільш радісним фактом є те, що більшість зголошених — це молоді люди, бувші абсольвенти Школи Українознавства „Учительської Громади" в Шикаго, різних річників. Отже праця тої школи та її виховників не пішла намарно. Коли на сторінках преси появляються немилі статті на тему наших шкіл, або статті, що зневажають працю українського вчителя, вже сама чисельна присутність українського студентства була доказом, що песимістичні думки, просякнуті духом дефетизму — передчасні. Можна було винести враження, що ця еліта нашої молоді ще не сказала свого слова в цій важливій справі.

Найвищий час, щоб українське громадянство замість нарікання дало рідному шкільництву конкретну піддержку, придбало для нього необхідні фонди і цим уможливило йому виконати його відповідальне завдання.

МиколаГубчак

АВТОБУС НА 130 ПАСАЖИРІВ

На Україні „траси міського електротранспорту великих міст занадто перевантажені, — повідомляє журнал „Україна" з грудня 1966 р. — У години пік стоять великі черги на зупинках. А збільшити кількість машин недоцільно, тоді транспорт сам по собі заважатиме". Тому київський завод електротранспорту запланував і вже розпочав працю над автобусом - моделем „Київ — 6", який має перевозити відразу 130 пасажирів. Новий тролейбус матиме троє дверей. „Незабаром він з'явиться на вулицях столиці України".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1967 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні збори С-ва Пресв. Марії — 112 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі церкви св. ап. Петра і Павла. На порядку: вибір управи на 1967 р. — К. Люкас. рек. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва „Любов" — 45 Відд. о год. 12:30 по пол. в домі УАГорожан при 847 Френклин вул. На порядку: звіти урядників, звіти Контрольної Комісії та вибір нової управи на рік 1967 та постанови і ухвали на біжучий рік. Проситься про чисельну участь. — адв. І. Дудун, предс., М. Сеник, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва ім. Івана Франка — 83 Відд. точно о год. 1-ій по пол. в залі УГ-Клюбу, 847 Н. Френклін вулиця. Проситься всіх членів прибути на ті збори, вислухати звітів та вибрати нову управу на біжучий рік. Побір членських вкладок пічнеться вже від год. 12 дня. — Р. Карбівник, предс., Ст. Гавриш, секр.

ПАЛМЕРТОН, Па. Річні збори Б-ва св. о. Николая – 369 Відд. о год. 4-ій по пол. в церковній залі. На порядку дня: звіти за минулий рік Управи і Контр. Комісії, вибір управи на 1967 рік. В разі лихої погоди, збори відложиться на слідуючу неділю. — Управа.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в залі УНДому при вул. Мартин. Проситься членів прибути на збори та заплатити членські вкладки, а довгуючих вирівняти свої залеглості. Склад нової Управи, яка була вибрана на загальних зборах 18 грудня 1966 р. Рогатинський П., предсідник, Ткач Мері, зас. предс., Верещинський Б., фін. секр., Павлик П., касир, Леськів С., рекр. секр. Контр. Комісія: Нагорняк І., гол., Петляк Я., і Зубар В. — члени Контр. Ком. Делеґати до У. Н. Дому — В. Бабій, Івасишин Д. і Верещинський Б. Делеґат до УККА — Рогатинський П. Делеґати до Окр. К-ту УНС: Ткач Мері і Івасишин Д. — С. Леськів, рекр. секр.

NEW BRITAIN, Conn. Річні збори Б-ва св. Петра і Павла — 254 Відд. о год. 3-ій по пол. в Укр. Горож. Клюбі, 35-39 Oak St. На порядку нарад: звіт усієї Управи та вибір нового уряду на 1967 рік. Присутність усіх членів обов'язкова. — І. Урбанський, предс., А. Кобеля, касир, В. Романишин, секр.

ШИКАГО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. о. Николая — 106 Відд. о год. 1-ій по пол. при 841-3 N. Western Ave. Перед зборами від год. 11 до 1 буде побір вкладок, а від год. 1-ої — річні збори. Порядок річних зборів: звіти Управи, Контр. Комісії, звіт доходів і розходів, вибір нової управи на 1967 рік. Довгуючих членів проситься вирівняти свої довги. Вкладки що місяця мають бути заплачені до 25, 26 або 27-го. Член, що не заплатив вкладки за 4 місяці, на 5-ий буде суспендований. — А. Іванюк, предс., Г. Дацьків, фін. секр., М. Попіль, кас.

ГЛЕСТОНБЮРІ, Конн. — Річні Збори Б-тва св. Ів. Хрестителя, Відд. 138, зараз після Богослуження в церковній залі при Ґров вул. На порядку нарад: звіт урядників за минулий рік і вибір Управи на біжучий рік. — Мих. Дядик, предс.; Ів. Саламаха, кас.; С. Кунікевич, секр.

ГЕЙСТІНҐС он ГУДСОН, Н.Й. Річні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 6, о год. 4:30 по пол. в клюбовім приміщенні при 9 Вашінґтон вул. Проситься всіх місцевих і позамісцевих Членів прибути на збори. На порядку нарад: річний звіт і вибір нової Управи на 1967 р. — Дмитро Жупник, гол. Іван Пециляк, касир; Андрей Вовк, секр.

ВУНСАКЕТ, Род Айленд. — Річні Збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 206, о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі при 74 Гаррис Евню. На порядку зборів: звіт уряду за 1966 рік, заприсяження уряду, перечитання членів, нагороди для 50-літніх членів та інші Товариські справи. Члени зобов'язані бути на зборах. — Уряд Т-ва.

ЮТИКА, Н.Й. — Річні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 484 УНС, о год. 5-ій по пол. в церковній авдиторії при 6 Катедж пл. На порядку нарад: Звіти Управи і Контрольного Комітету, дискусія над звітами й уділення довір'я уступаючій управі, вибір управи і контр. комісії на 1967 р., ухвали для добра УНСоюзу. Проситься членів взяти бодай раз в рік чисельну участь у зборах. Пригадуємо членам-довжникам про вирівнання членських вкладок за 1966 рік. А члени річні платники щоб вирівняли свою належність не пізніше до 25-го січня 1967 р. Членські вкладки можна вплачувати кожної неділі після Служб Божих в долішній залі парафіяльного дому при 1104 Стейт вул. — За Управу Відділу — Волод. Запаранюк, фін. секр.

СУБОТА, 21-го СІЧНЯ 1967 р.

ШИКАГО - Південь, Ілл. Річні збори Т-ва Укр. Амер. Єдність" — 35 Відд., о год. 7:30 веч. в Союзовім Домі, 1915 Захід 51-ша вул. На порядку нарад: звіт Управи, вибір нової управи на 1967 р. та організаційні справи. Просимо членів прибути на збори — Управа.

ТАРЗАН. ч. 5744. Менюел Торрес . . .

— Втікач із успіхом дістався до батьківщини. Але він маячив і був близько смерти. Він вимимрив свою тайну синові і так призабулася ця історія . . .

— Більшість із членів родини вважали її за маячіння маньяка . . . Але один член родини вірив в цю історію . . .

— Я забув згадати прізвище тієї людини, — продовжував хитро Хуан. — Це був Менюел Торрес . . . Мій предок!